

Potem se da omenjeno zdravilo še nektokrat, tode le bolj poredkoma: vsake 3 ali 4 ure, in med tem se pazi na živino, kako ji je.

Ako jo utegne boleznin vnovič napasti, kar se večidel v 8 ali 12 urah primeri, se ji spet daje zdravilo, kakor se ji je dajalo v začetku, dokler boleznin ne prejenja.

Malokterokrat se zgodi, da se boleznin trikrat pohujša; če se to ni v 24 urah zgodilo, je veselo znamenje, da je boleznin zaterta. Vunder se da zdravilo živini prvi dan potem, ko ji je odleglo, še trikrat, — drugi dan dvakrat, in tretji dan enkrat — in svesti si zamoremo potem biti, da je konec boleznin. Je pa boleznin posebno huda, živina mlada, dobro rejena in kervnata, ali kjer se ta boleznin večkrat in silo nagla prikaže, ali če živina kri šči ali kervavo blato od nje gré, je treba imenovaniga zdravila v začetku več dati, namreč pervikrat ali tudi drugikrat po 2 kvinteljca na poliču vode; — zraven tega je treba živino vsake pol ure brizglati (klištirati) z merzlo vodo, kateri se po velikosti in starosti ali 2 kvinteljca ali 1 kvinteljca ali pol kvinteljca košenilniga salmiakovca pridene.

Navadno se tudi živina po križu in krog lakotnic s čistim salmiakovcam namaže, ali pa tudiz merzlo vodo po životu politi dal in potem s slamo dergniti in odeti.

Hudo bolna živina tako nič ne jé; če pa jé, naj se ji da zrezaniga korenja, ali ogeršičnih preš (pèrge) ali dobriga sena z vodo. Strada naj živina ne, ako se ji poljubi kaj jesti.

Če živino pri ti boleznin napenja, naj se ji nikar ne dajejo navadne soli, tudi naj se ji nikar je puša — ampak naj se ravna, kakor je bilo gor nečeno. Ruprehtovo zdravilo tudi pomaga, če re napenjanje le navadno napenjanje in ne čerm.

So se čermaste otekljine ali bule po životu prikazale, naj se namažejo večkrat s salmiakovcam; noter naj se pa živini daje, kakor scer, košenilni salmiakovec.

Prihaja otekljina zmiraj veči, naj se varno prereže, in rana potem pridno s salmiakovcam spira.

(Konec sledí.)

Drobtinice za kratki čas.

(*Bistroumni sodnik.*) Nek mladeneč dá odhajaje na ptuje stricu mošnjo denarjev spraviti. Povernivši se čez nekoliko let prosi strica, da bi mu hotel denarje nazaj dati. Ali ljubeznivi stric mu jih utají. Sinovec gré strica tožit. Ali starec tudi sodniku tají, rekoč, da si je malopridni fantalin to le zmislil, se tako denarja zadobaviti, ki mu ga je treba, da bi začel na svojo roko delati.

Ker pa mladeneč neprenehoma svojo terdi, stric pa tudi svojo, vpraša sodnik mladence: „Nimaš li nobene priče?“

Mladeneč: „Nimam“.

Sodnik: „Kje sí mu pa denarje izročil?“

Mladeneč: „Pod nekim drevesom:“

Sodnik: Pojdi tedaj po drevó, naj pride pričat; reci, da sim jaz velel.

Mladeneč: „Žlahtni gospod“ ne zamerite, kako bo prišlo drevó pričat?“

Sodnik: Le pojdi in reci, da mora priti, da sim jaz, sodnik, zapovedal“.

Mladeneč, ako tudi prepričan, da je to nemogoče, se odpravi do drevesa.

Kmalopotem vpraša sodnik starca nanagloma: „Ali je sinovec zdaj že pri tistem drevesu“. — „O, še ne“, odgovorí starec, ter se sodniku skrivaje posmehuje.

Ko mladeneč klavern nazaj pride, mu velí sodnik: „Čemu se žalostiš? drevó je bilo že tukaj in je popričalo, da si res pod njim stricu mošnjo polno denarjev izročil“.

Mladeneč misli, da se je čudo zgodilo. Starec pa, misleč, da se sodnik meša, zareži: „Kako drevó je bilo tukaj in je pričalo? ali ste —?“ Sodnik pa mu preseka besedo rekoč: „Da, da, drevó je popričalo, da je res, kar mladeneč govori. Ko bi ti ne bil sinovec res denarjev pod nekim drevesom izročil, kako bi bil ti mogel vediti, katero drevó mislim, ko sim te vprašal: ali je sinovec zdaj že pri tistem drevesu.“

Samogoltni starec vidi, da se je v sodnikovo, bistroumno nastavljeno zadergo vjel, umolkne, in poverne sinovcu mošnjo z denarji vred.

(*Dva kmeta pri zdravniku.*) Slovašk in madžarsk kmet se snideta pri zdravniku. Slovaka je noga bolela, Madžarja tudi. Dokler ni nehal zdravnik Slovaku bolne noge dergniti, je ta prevelike bolečine vpil, da je bilo strah. Nato začne zdravnik nogo Madžarju dergniti. Revni Slovak se napravlja stanico zapustiti, ter misli: tolike bolečine sim terpel, ko je meni nogo dergnil; zdaj naj pa še Madžarja javkati poslušam. Ali glej, Madžar moško tobak puha in ne piskne. Slovak se mu ne more načuditi, ter ga odhajaje popraša: kako da je dergnjenje, ki je njemu toliko bolečin prizadevalo, tako lahko terpel? „Eb-adta!“ *) pravi Madžar, misliš li, da sim jaz tako neumen kot ti? Jaz sim mu dal zdravo nogo dergniti, ne pa bolne“.

(*Cesar Napoleon in farovška kuharica.*) Cesar Napoleon je bil svoje dni prepovedal vsako blago, ki ga niso v deželi pridelovali; kolikor je pa bilo tacihih pridelkov že v deželi, bi jih bili morali po njegovem ukazu sožgati. Nekega dne potem memo farovža jahaje zavoha kavin (kafetov) duh. Konja zvonaj pustivši stopi v farovž in vidi kuharico na ognjišču v ponvi kavo žgati. — „Kaj delaš?“ — „Ravnam“, odgovorí bistroumna kuharica, po ukazu presvetlega cesarja, žgem prepovedano blago“. — Napoleonu je ta odgovor tako dopadel, da je posebno dovoljenje dodelil, da smejo v tem farovžu tudi v prihodnje kavo piti.

Slovanski popotnik.

Spisuje Fr. Cegnar.

* Ban Jelačić je šolskemu vodstvu v Zagrebu dopis poslal, v katerem ga opominja, da naj preskerbí potrebne šolske bukve ali izvirne ali iz družih jezikov prestavljene. Ban je vsacemu, ki do konca perve polovice kako dobro šolsko knjigo zloži, plačilo iz deželne denarnice obljubil. Učitelji so se zavolj tega v posvetovanje zbrali in vse predmete, ki so za učenje predpisani, med sabo razdelili in se zavezali, potrebne knjige naj dalje do omenjene dobe sestaviti.

* Čitanka gosp. Vebera, od ministerstva za spodnji gimnazij namenjena, se ravno na Dunaji tiska in že je 15 pol iz tiska prišlo; celo delo bo obseglo kacihih 20 pol. Tudi gerška slovnica, prestavljena po prof. Macunu je ministerstvo za šolsko knjigo poterdilo, ki bo skoraj v natis dana.

* Gosp. prof. Macun je spisal knjižico v krasoslovju z dodanim pregledom najizverstniših pesnikov gerških, rimskih, romanskih (talianskih, francoskih, španjolskih in portugijskih) angleških, nemških in sla-

*) Po madžarsko pomeni: pes te je dal! ali pasja nega!